

Češčen in hvaljen, Jezus, bodi,	Češčen in hvaljen za življenje,
Da rešil si človeški rod!	Ki s smertjo si nam kupil ga!
Kar koli diha, gre in hodi,	Ti naše zdaj si hrepenenje,
Naj poje hvalo ti povsod!	Ves blagor našega srcá
Zaperti raj si nam odperl,	Ljubezen večno ti damò,
Premagal smert, hudobo sterl!	Oj spremi jo le milostno!
Aleluja!	Aleluja!

A. P.

Novice.

Iz Celja. Nov dokaz, da sedanje ministerstvo v resnici spoštuje enakopravnost avstrijskih narodov, smo ne davno dobili, in ga z veseljem zaznavamo. — Prišel je od ministerstva ukaz glede celjske glavne šole, v katerem se učiteljem četririh razredov zapoveduje, da se imajo za čas, ki ga škofovski konzistorij določil bo,

slovenskega jezika popolnoma naučiti. Kakor čujemo, se je dal dotičnim učiteljem obrok do konec tekočega šolskega leta, do katerega časa se imajo preskušnji iz slovenščine podvreči. (Tudi v Ljubljani bi nam enaki ukaz dobro došel. — Vredn.)

Iz Ljubljane. Slavno ministerstvo je izreklo, da naj se gimnazijski učitelji in učitelji v realkah imenujejo „profesorji“, kakor je bilo nekdanj sploh navadno.

— 1. in 2. t. m. so bile v glavni mestni šoli pri sv. Jakopu polletna spraševanja, ktere so bile letos posebno s tem povikšane, da so jih prišli poslušat tudi njih ekscelencija c. k. deželni poglavar gospod baron Bach, kteri so šli prav zadovoljni iz šole. — Z dopisom 5. t. m. je slavna c. k. deželna oblastnija učenike te šole za glavne šole potočila.

— 10. t. m. smo spremljali k pogrebu dva prespoštovana moža, ki sta eden za drugim umerla: preč. g. g. Jožefa Poklukarja, korarja, in Jožefa Poklukarja, šentvidskega — nekdanj dobrovskega fajmoštra — oba velika prijatelja našega šolstva. — Na grob obeh stavi „Tovars“ njima v spomin, drugim pa v posnemo lastnoročni spis, ki so mu ga ranjki g. korar že pred nekaj časom v natis poslali:

Kratke vošila za mertve.

Slava — (hvala in slava — večna slava) — njegovemu spominu!

Slava in hvaležnost njegovim visokim zaslugam!

Njegov spomin bodi blagoslovljen!

Bog mu poverni po obilnosti njegovega zasluženja!

Bog dodeli njegovemu duhu večno luč! (njeg. duši večni pokoj!)

Bog mu daj večni raj! — — Na veke naj slov njegovo ime!

Naš odmen je: ločiti se; naš up: zopet viditi se,

Kader se tukaj dolí zamračí; se tamkej gori zasvitlji! —

Ko zemška tukej neha straža, se rajška tam odpre tolaža!

Imenik p. n. g. naročnikov: 167. Čitavnica v Tmínu pri Gorici. — 168. Čitavnica v Kranji. — 169. Peter Musi, izgledni učitelj v Šoštanj. — 170. Čitavnica v Celovcu. — 171. Jernej Brencé, duhoven v Dutovljah. — 172. Juri Varl, fajmošter v Krašnji. — 173. Valentin Lesjak, kaplan v Belaku. — 174. France Jamšek, učitelj v Mozirji. — 175. Učiteljska duheljska knjižnica v Klanjcu. — 176. Matevž Novak, kaplan v Skalahu. — 177. Dr. Lovro Vegrin, kanonik v Mariboru. — 178. Anton Koželj, duhovni pomočnik in učitelj na Munah. — 179. Gospa Marija Kozlerjeva v Ljubljani. — 180. Raimund Hofbauer, učitelj v Doberli vasi. — 181. A. Zamejce, bogl. profesor v Ljubljani. — 182. Janez Tomazin, mestni kaplan pri sv. Jakobu v Ljubljani. — 183. Jakop Jerin, fajmošter pri Beli cerkvi. — 184. Peter Fleišman, učitelj pri Beli cerkvi. — 185. Valentin Krek, učitelj pri sv. Gregorji. — 186. Jožef Lavrič, učitelj v Loškem potoku. — 187. Franjo Raner, učitelj v Polčanah. — 188. Čitavnica v Ajdovšini. — 189. Leopold Krapš, učitelj v Orehku. — 190. Janez Muršec, učitelj pri sv. Lenartu v slov. Gor.

Odgovorni vrednik:

Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:

Jož. Rudolf Mille.